

stemmelse end den, vi har stillet Forslag om. De Forhandlinger, der har været ført, har drejet sig om, hvorvidt en Ejendom paa 1 ha kunde betragtes som en Landbrugsejendom. Det har vi fra vor Side ikke ment at kunne gaa med til, men der har overhovedet ikke kunnet opnaas Enighed om et Mindstemaal.

Det, der er Tale om, er, at en Ejendom skal være paa mindst 2,7 Tdr. Land, for at den kan blive betragtet som Landbrugsejendom, saaledes at den skal have Vedligeholdelsespligt. Denne Vedligeholdelsespligt er en meget betydelig Byrde, saa jeg synes ikke, det er urimeligt at holde paa de 2,7 Tdr. Land.

Til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen vil jeg sige, at overfor de Fæstehuse, der i 1902 var Tale om, blev der formentlig gjort andre Betragtninger gældende end dem, der nu bliver hævdet. Det var jo Fæstehuse, saa vidt jeg forstaaer, der den Gang var Tale om.

Hækkerup: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen. Der bliver jo set saa forskelligt paa Spørgsmaalet om, hvor store Husene skal være for at beskyttes. Jeg vil dog takke det ærede Medlem Hr. Martin Hansen for hans Stilling, den er sikkert dikteret ud fra hans nøje Kendskab til, hvad Smaahuse er værd samfundsmæssigt set.

Naar det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte, at man i Lovforslaget havde tilset at baste og binde Jordejerne ved den Affattelse, som § 2 har faaet, vil jeg dertil sige: Nej, det er ingenlunde Hensigten. Hensigten har været at sikre selvstændige Brug i selvstændig Drift, og det tror jeg, at Landbruget er bedst tjent med.

Endelig udtalte det ærede Medlem Hr. Pinholt, at jeg skulde have sagt, at Husene ligger paa den bedste Jord. Jeg tror, at min Udtalelse faldt saaledes, at Husene ligger tidt ved Siden af Herregaardene paa den bedste Jord. Jeg ved godt, at det er ikke altid, at Husmandsjorden er god, det er hyppigt saaledes, at de Huse, der bliver udlagt, bliver udlagt paa Overdrevet og paa Ydermarkerne. Men selv om Jordboniteten i sig selv ikke er saa god, saa ved jeg ogsaa, at der er mange Huse, der er kommet i en saadan Drift, at de som Brug betragtet er særdeles værdifulde Aktiver, som det i høj Grad er i Samfundets Interesse at opretholde.

Martin Hansen: Mine Bemærkninger var dikteret af mit Ønske om, at vi skulde have Analogi i vor Lovgivning. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det samme Forhold som i Loven af 1902 findes i Loven af 30. Juni 1919 om Fæstegaarde og om Brug af Huse paa Landet — og det vedrører alle de nuværende Huse, som enten er givet i Fæste, Leje eller Forpagtning, hvad det nu maatte være —, hvori det hedder: „Huse paa Landet, der anvendes til Husmandsbrug, og som har et Tilliggende af mindst $\frac{1}{2}$ ha, maa ikke uden Samtykke af den for vedkommende Landsdel nedsatte Kommission nedlægges eller gives i Brug paa anden Maade end i Livsfæste eller i Leje eller Forpagtning paa en Aarrække af mindst 8 Aar.“ Man har altsaa i denne Lov ogsaa fastslaaet, at for saa vidt Ejendommene har $\frac{1}{2}$ ha, skal de opretholdes som selvstændige Brug og kun gives i Fæste eller Leje paa en længere Aarrække. Jeg vil derfor gerne have, at denne Lovs Bestemmelser skal falde sammen med Fæstelovens. Jeg ved meget vel, hvorledes det efter en senere Bestemmelse er saaledes, at intet Brug overhovedet kan nedlægges uden særligt Samtykke. Man kan dog ikke ret vel give en Lov og sige, at Husene skal betragtes som Landbrugsejendomme, naar de har $\frac{1}{2}$ ha Jordtilliggende, og samtidig sige, at de kun skal opretholdes, naar de har $1\frac{1}{2}$ ha. Jeg vil derfor henstille, om man ikke kan overveje dette nærmere mellem anden og tredje Behandling og se at blive enig i Stedet for nu at stemme derom.

Pinholt: Det kan være meget godt, det ærede Medlem kører frem med Fæste- og Lejehuse; men Fæstehuse i alt Fald er undergivet en vis Tvang i Forvejen. Vi maa ikke glemme, at det, der sker ved denne Lejlighed, er, at vi paalægger alle Landejendomme og alle Ejendomme med $1\frac{1}{2}$ ha en Vedligeholdelsespligt, som de ikke hidtil har haft. Det har været Tilfældet for Fæste- og Lejehuse, men ikke for andre i den hidtil gældende Lovgivning. Derfor mener jeg, vi kan gaa til den af Mindretallet foreslaaede Ordning og dog holde Kontinuiteten ved lige, og det er det, jeg anbefaler.

Martin Hansen: Det er ikke ganske rigtigt at sige, at det hidtil ikke har været gældende. Det har det i alt Fald været siden 1919, og da stemte det ærede Med-